

עֲשׂוּ מִבְּזָה אֶת הַבְּכוֹרָה וּמוֹכֵר אוֹתָהּ לַיַּעֲקֹב

פֶּרֶק כֹּה פְּסוּקִים כֹּז-לֹד

מֵלֹן

כֹּז

אִישׁ יָדַע צִיד - צִיד.

אִישׁ שָׂדֶה - צִיד הַמִּסְתוֹבֵב בַּשָּׂדוֹת וּבִיעָרוֹת.

אִישׁ תָּם - אִישׁ תָּמִים וְיָשָׁר.

יָשֵׁב אֲהָלִים - רוּעָה/צִדִּיק הַלּוֹמֵד תּוֹרָה.

כַּח

כִּי צִיד בְּכִי - כִּי (עֲשׂוּ) נָתַן לוֹ (לַיַּצְחָק) לֶאֱכֹל מִמָּה שֶׁצָּד. / כִּי (עֲשׂוּ)

שָׁקָר לְאָבִיו וְהִרְאָה עֲצָמוֹ צִדִּיק.

כֹּט

וְנִזְד - בָּשָׁל נִזִּיד.

נִזִּיד - תַּבְשִׁיל שֶׁל יִרְקוֹת.

ל

הַלְעִיטָנִי נָא - שִׁפּוֹ לִי בִּבְקָשָׁה (מִהַנִּזִּיד) אֶל הַפֶּה.

הָאָדָם הָאָדָם הָזֶה - הַנִּזִּיד מִהַעֲדָשִׁים הָאָדָמוֹת.

לֹא

מִכְרָה כִּיּוֹם - מָכַר לִי עֶכְשָׁיו.

לִב

וְלָמָּה זֶה לִי בִכְרָה? - לָמָּה אֲנִי צָרִיךְ אֶת הַבְּכוֹרָה?

לִג

הַשְּׁבָעָה לִי כִּיּוֹם - הַשְּׁבַע לִי עֶכְשָׁיו.

לֹד

וַיִּשֶׁת - שָׂתָה.

וַיִּבֶז עֲשׂוּ אֶת הַבְּכוֹרָה - עֲשׂוּ בְזָה וְזָלַז בַּבְּכוֹרָה.

א. קְרָאוּ פְּסוּקִים כֹּז-לֹד, וְהִקִּיפוּ אֶת הַתְּשׁוּבָה הַנִּכּוֹנָה.

מִקְצוּעוֹ שֶׁל עֲשׂוּ הָיָה צִיד / רוּעָה צֹאן.

יַעֲקֹב הָיָה אִישׁ רַמָּאי / תָּמִים.

יַצְחָק אָהַב אֶת עֲשׂוּ כִּי הוּא הָיָה צִדִּיק / הוּא הֵבִיא לוֹ לֶאֱכֹל מִמָּה שֶׁצָּד.

עֲשׂוּ הִגִּיעַ מִהַשָּׂדֶה / מִהָאֵהָל עֵיף וְרָאָה אֶת יַעֲקֹב מִכִּין נִזִּיד עַדְשִׁים.

עָשׂוּ בִקְשׁ מֵיַעֲקֹב שְׁתִּשְׁפּוּ לוֹ לֶפֶה / שְׁתִּישִׁים לוֹ בַּצִּלְחַת מִנֶּזֶיד הָעֵדֻשִׁים שֶׁבִשָּׁל.
יַעֲקֹב מִבִּקְשׁ מֵעָשׂוּ שְׁיִמְכֹר לוֹ אֶת כָּלִי הַצִּיד שָׁלוֹ / הַבְּכוֹרָה.
עָשׂוּ מוֹכֵר לִיַעֲקֹב אֶת הַבְּכוֹרָה, כִּי הָיָא לֹא חֲשׁוּבָה בְּעֵינָיו / הוּא אָהֵב אֶת
יַעֲקֹב אָחִיו.

ב. מָה הָיָה מִקְצוּעוֹ שֶׁל עָשׂוּ?

ג. "וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֲהָלִים" (פְּסוּק כז).

מָה נִתֵּן לָלַמֵּד עַל יַעֲקֹב מִפְּסוּק כז? סַמְנֵנוּ ✓ בַּמְשֻׁבָּצֶת הַנִּכּוֹנָה.

- ☐ יֹשֵׁב וְלָמֵד תּוֹרָה בְּאֶהָל שִׁם וְעֶבֶר. ☐ הָיָה צָדִיק שֶׁלֹּא יָדַע לִרְמוֹת.
- ☐ הָיָה צִיד. ☐ הָיָה רוֹעֵה צֹאן וְגַר בְּאֶהָל.
- ☐ הָיָה מֵאֲכִיל אֶת אָבִיו יִצְחָק.

"וַיֵּאָהֵב יִצְחָק אֶת עָשׂוּ" (פְּסוּק כח).

ד. את מי אהבה רבקה? _____

ה. מה מבקש עשו מיעקב כאשר הוא חוזר עיף מהשדה?

■ שיערוך לו שלחן ויתן לו לאכל.

■ שישפך לו את נזיד העדשים לתוך הפה.

בן בכור

על פי התורה יש לבן הבכור מעמד מיוחד, מפני שהוא רכז את המשפחה סביבו, והאחים הצעירים היו חייבים להתייחס אליו בכבוד מיוחד. כאשר נפטרו ההורים, קבל הבן הבכור בירושה כפלים מכל אח אחר. לפני שחטאו ישראל בחטא העגל והחליט ה' לבחור בשבט לוי לשירת במקדש, הבכורים - הם שהיו צריכים לשירת את ה'.

1. כאשר רואה יעקב את התנהגותו של עשו, הוא מבין שעשו לא יכול לשמש כבן בכור.

1. מה הוא מציע לעשו?

2. האם עשו הסכים להצעה? מדוע? העזרו בפסוק לב.

3. קראו פסוק לד וכתבו: מאיזו מלה נתן לראות כי עשו זלזל בבכורה?

על קצה הלשון

ויבז - זלזל, בזה.

בז - לגלג, זלזל.

בוז - בושה, חרפה.

לבזות - לביש, להשפיל.

1. חידות בחרוזים - מי אני?

עשרים שנה עקרה הייתי,
ואל ה' התפללתי ובכייתי.
לבסוף תאומים ילדתי,
עשו ויעקב להם קראתי.
מי אני?

אמי היתה עקרה הרבה שנים,
את הילדתי בשרו מלאכים.
אשתי היתה עקרה עשרים שנה,
ולבסוף תאומים היו בבטנה.
מי אני?

בבטן עם אחי התרוצצתי,
אדמוני ושעיר יצאתי.
לאחי מכרתי את הבכורה,
כי להיות אחראי זה אים ונורא.
מי אני?

אני איש תם יושב אהלים,
לומד תורה ורועה כבשים.
בשלתי נזיד עדשים אדמות,
ואחי רצה ממנו עוד ועוד.
מי אני?

